

Андов тврди дека нуди сериозен документ (Предлог-државна стратегија за решавање на спорот со Грција), кој би можел да ги надмине сите несогласувања меѓу македонските политичари. Но, за тоа ќе одлучуваат пратениците, кои треба да расправаат по него.

"Во документот - истакнува Андов - пишува како стојат работите, а прашањето дали ние сме ги искористиле сите можности, дали сме направиле пропусти ќе се зборува во дебата. Јас документот го изработив без претходни договарања, ниту со мнозинството во Собранието, ниту со помалите пратенички групи. Сметам дека за ова прашање имам некоја обврска, бидејќи на некој конкретен начин бев сведок или учесник во донесувањето на одредени важни одлуки за РМ".

Пишува: Кокан СТОЈЧЕВ

Еден од најстарите активни политичари и некогаш прв човек на Собранието на РМ, Стојан Андов, до законодавниот дом поднесе Предлог-државна стратегија за решавање на спорот со Грција, која треба пратениците да ја разгледуваат и да дадат насоки за продолжување.

Либералот Андов се обидува да го заживее процесот кој, според него, е од исклучителна важност, бидејќи без решавање на проблемот нема евроатлантска интеграција на Република Македонија.

"Поднесов Предлог-државна стратегија за решавање на спорот со Грција. Донесувањето на стратегија е обврска на Собранието преземена со Резолуцијата, која е усвоена на 3 ноември минатата година. Во неа се бара во најкраток можен рок да се утврди државна стратегија која, се разбира, треба да ја утврди Собранието, но бидејќи изминаа повеќе од два месеца и таа потреба од најкраток рок не се почитува, подготвив

текст, кој содржи три дела - дел во кој се зборува за тоа од каде е обврската за да се изготви Резолуција и на што таа се потпира, потоа платформа, која ја илустрира вкупната активност од настанувањето на спорот сè до досегашните напори за негово разрешување, како на меѓународната заедница, така и на двете страни. Особено обрнувам внимание на презентирањето јасна слика за проблемот, кој е поткрепен со меѓународни и наши документи, кои се неспорни, имаат свој статус, или се донесени од некоја меѓународна институција или меѓународен орган т.е. на меѓународната заедница и од страна на нашите институции, Владата, претседателот, Собранието", вели Андов, кој се обидува да ја открие генезата на спорот.

Според Андов, овој Предлог-документ нуди јасна платформа, која не дава можности некој да ги замаглува фактите.

"Во третиот дел се дадени основните насоки, кои произлегуваат од платформата. Тие ги прецизираат нашите цели и методи како да дејствуваат државните органи, како да се однесуваат политичките органи, бидејќи претходно во неа се опишани основите и рамките врз кои е можно да се работи на разрешувањето на овој спор и тоа за нас да биде позитивно сработено", оценува предлагачот.

Тој е уверен дека постојат реални шанси во текот на оваа година проблемот да се реши, затоа што тоа е најголем државен интерес за Република Македонија.

"Со решавање на спорот можат да се остварат другите стратегиски цели, кои во процесот на наше меѓународно признавање заземаат исклучително место.

Со тоа ќе се затвори книгата на балканските недоверби, конфликти, судири и опасни состојби", смета Андов.

Тој оценува дека ако сите вмешани страни во спорот, Република Македонија, меѓународната заедница, дури и Грција, се соочат со фактите наведени во Предлог-документот, тогаш тие би требало одговорно да се однесуваат кон нив.

НЕСПОРНИ ДОКУМЕНТИ

Андов тврди дека нуди сериозен документ, кој би можело да ги надмине сите несогласувања меѓу македонските политичари. Но, за тоа ќе одлучуваат пратениците, кои треба да расправаат по него.

"Во документот - истакнува Андов - пишува како стојат работите, а за прашањето дали ние сме ги искористиле сите можности, дали сме направиле пропусти ќе се зборува во дебата. Документот го изработив без претходни договарања, ниту со мнозинството во Собранието, ниту со помалите пратенички групи. Сметам дека за ова прашање имам некоја обврска, бидејќи на некој конкретен начин бев сведок или учесник во донесувањето на одредени важни одлуки за РМ. Веројатно тоа ми дава право оваа работа да биде објективна и непристрасна, како е создадена сегашната состојба и каде сега се наоѓаме", вели Андов, кој застанува во одбрана на својата Предлог-државна стратегија за решавање на спорот со Грција.

"Преговорите ќе бидат многу тешки и затоа не сакам да давам оценка за тоа

СПОРТ СО ГРЦИЈА НЕ Е ПРАШАЊЕ САМО НА ЕДНА ПАРТИЈА, ЕДНА ВЛАДА ИЛИ ЛИЧНОСТ

како ќе се води процесот, особено околу тоа дали некогаш можело да биде вака или онака. Нудам факти, нудам документи, кои имаат правна сила и се неспорни", потенцира Андов, во моментот кога уште не почнале предизборните активности.

ти на владите на РМ, како и на меѓународните субјекти, вклучувајќи го ставот на Грција, која гледано од страна од секогаш ги стопирала иницијативите за решавање на проблемот. Тоа е и очекувано, бидејќи нејзината меѓународна позиција, особено во НАТО и во ЕУ, како

ОБВРЗУВАЧКИ РЕЗОЛУЦИИ

Во овој момент Предлог-документот на пратеникот Стојан Андов е добра основа да се сумираат сите меѓународни правни акти, кои им претстојеа на сите досегашни активности во процесот, вклучувајќи ги и клучните моменти од донесувањето на Уставот на РМ, па сè до потпишувањето на Времената спогодба од 13 септември 1995 година. Од него, исто така, може да се открие и слабоста дека неконзистентната македонска преговарачка позиција не може да се брани со менување на политичките ставови, бидејќи од друга страна, фактите, кои ги сумира Андов имаат меѓународна правна и обврзувачка основа за двете страни.

"Процесот на разрешување на тој спор - дел основни насоки број 1 - се одвива во рамките на документите утврдени во институциите на Европската унија (мислење број 6 на Арбитражната т.н. Бадентерова комисија) и на ООН (резолюциите 817 и 845 на Советот за безбедност)".

Тие можат да бидат насока, бидејќи и досега го обременувале македонскиот преговарачки тим кој, сакал или не, морал да ги прифати условите за преговори, кои ги нудат спомнатите резолуции.

Нив, барем во неколку броја на "Македонско сонце" ги објаснуваше и д-р Игор Јанев, истакнат професор по меѓународно право. Научно, со аргументи, тој дури нудеше свои решенија, кои македонската делегација ја водат во многу поповолна преговарачка позиција.

Зошто досега ниту владејачката гарнитура на СДСМ, ниту владејачката композиција на ВМРО-ДПМНЕ, не ја искористија оваа патека е прашање кое треба да се открие. Одговорноста за

Предлог-документот доаѓа во време кога почнуваат сите изборни активности и притоа секоја од партиите може да го искористи за свој предизборен маркетинг. Затоа во овој момент стратегијата на Андов може да претставува политички фитиљ, кој повеќе ќе им штети на интересите на Република Македонија и на нејзината позиција во меѓународната политика, отколку трезвено да се разгледува текстот.

А што нуди Предлог-државната стратегија за решавање на спорот со Република Грција?

Станува збор за предлог-текст кој ги верифицира сите досегашни активнос-

и во другите меѓународни организации е силна, така што во секој момент може да стави вето или да излобира за отфрлање на македонската преговарачка позиција, односно агенда. Оттука, станува јасно дека од независноста на Република Македонија нашата држава има нерамноправна положба, па затоа се обременува меѓународното етаблирање. Во контекст на ова, сама по себе, се наметнува дилемата дали можело подобро да се реагира или да се пронајде сојузник, кој ќе ни помогне во признавањето на македонската нација, македонскиот народ и држава - Република Македонија.

"Особено обрнувам внимание на презентирањето јасна слика за проблемот, кој е поткрепен со меѓународни и наши документи, кои се неспорни, имаат свој статус, или се донесени од некоја меѓународна институција или меѓународен орган т.е. на меѓународната заедница и од страна на нашите институции, Владата, претседателот, Собранието", вели Андов.

сегашната ситуација треба да се бара кај двата политички субјекта, кои прво треба да одмерат што може да се преземе и што треба да се прифати.

Авторот на сегашната Предлог-државна стратегија повторно констатира дека ние сме ги исполниле условите поврзани со резолуциите, односно со менувањето на одредени делови од Уставот, од кои стравуваа Грците дека имаме територијални претензии, како и менувањето на првото македонско знаме, сме направиле исчекор во приближувањето на преговарачките позиции. Но, сепак тие не претставуваат гаранција дека спорот ќе заврши, што всушност се покажа и со ветото на Самитот на Алијансата во Букурешт. Затоа насоките на Андов можат да бидат само дополнителна политичка предлошка за заокружување на македонската преговарачка позиција. Во меѓувреме, доколку се навратиме на стручната анализа на д-р Игор Јанев, кој дури оди многу подалеку од сегашните рамки, нудејќи НЕУТРАЛНА резолуција која треба ООН да ја прифати, бидејќи се променети политичките факти и реалноста во регионот, тогаш спорот ќе тргне во позитивна насока. Патот за прифаќање на НЕУТРАЛНАТА РЕЗОЛУЦИЈА е образложен во бројот 748 на "Македонско сонце".

Оваа теза има и своја потврда, токму во донесените резолуции за РМ, но и во претходно обврзувачките резолуции, кои се составен дел на меѓународното право. Но, сега се наметнува едно многу битно и актуелно прашање - дали сите членки на ООН ги почитуваат своите донесени резолуции, како меѓународно признати правни документи. Оваа дилема е за поширока меѓународна расправа, за кризата во меѓународното право и признавањето на правните документи во споровите меѓу државите. Но, очигледно за некогашно меѓународно право и резолуциите се мајка, а за други се маќеа. Силата е во економската, воената, и сходно на тоа политичката моќ, која ја урива важноста на сите резолуции на ООН.

НАСОКИ ЗА ПРЕГОВОРИ

Доколку се прочитаат основните политички насоки, број 6 и 7, од Предлог-државната стратегија на пратеникот Стојан Андов, тогаш можеме делумно да се согласиме со ставовите, но не смееме да забораваме дека неутралното и дипломатското изразување на ставовите, особено она што се потенцира во насоката број 9 не нè води во

подобрување на македонската преговарачка позиција:

"Споровите околу нашиот јазик и неговото име немаат основа. Треба да се избегнуваат нејаснотиите во ставовите околу ова прашање. Потребно е да се обрне внимание и на другата страна во спорот и на претставникот на Генералниот секретаријат на ООН, во овој спор во точка 3 од Мислењето број 6 на Арбитражната (Бадентерова) комисија, како службен јазик во Република Македонија е признат македонскиот јазик и деканиту тој извештај, ниту тој дел од него никој во тогашната Европска заедница (ЕУ), не го оспорил. Исто така, треба да се има предвид дека во Привремената спогодба двете страни се согласиле тој документ да биде преведен и заведен во ООН на англиски јазик и негов составен дел да биде неговиот превод на јазиците на двете страни. Точно е дека притоа македонскиот јазик не е спомнат, но истото се однесува и на грчкиот јазик и со тоа двата јазика имаат еднаков правен статус во ДОКУМЕНТОТ".

Но, како што и самиот автор констатира, двете страни не создале обврзувачка политичка позиција да дадат отчет за мерките кои ги презеле (двете страни) за да ги отстранат спорните моменти од преговорите.

Затоа на сите им е јасно дека по ова никој не може да пронајде меѓународно правен документ, кој е спорен за грчката преговарачка позиција, така што сите вета, вклучувајќи и го букурешкото, претставуваат израз на политичка моќ. Сегашниот политички курсокак со Грција дополнително е обременет со "куршлусот" меѓу премиерот и сегашниот претседател во заминување, чие несогласување е само одраз на "политички каприци".

Поради ова можеме да се согласиме само во едно - дека прашањето за решавање на спорот не е прашање на една партија, една влада или личност, туку тоа е судбинско прашање за сите граѓани, но особено важно за македонската нација, за Македонците, кои се изнаслушаа пароли и изветвени ставови. Македонците постојано го менуваат Уставот. Македонците прифатија друго знаме. Мора ли Македонците да прифатат друго име и презиме!?

КРАТИА

СИТЕ ВИДОВИ КАНЦЕЛАРИСКИ МАТЕРИЈАЛИ

ТОНЕРИ И РЕЦИКЛИРАЊЕ НА ТОНЕРИ

075/ 408-687